

του προς ο η αίτησις Κράτους εις μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας, ως και περι εξόδων γενομένων συνεπεία ρητής αιτήσεως όπως η διεξαγωγή γίνη με ιδιαίτερας διατυπώσεις. Τα έξοδα ταύτα δέον να καταβάλλονται πάραυτα παρά του αιτούντος Κράτους, ασχετως εάν ταύτα θα ληφθώσιν από τους ενδιαφερομένους διαδικούς.- 2. Η εκτέλεσις αιτήσεως επιδόσεως ή αιτήσεως δικαστικής αντιλήψεως δεν δύναται ν' αποκρουσθή δια τον λόγον ότι η αιτούσα αρχή δεν κατέθεσε προκαταβολήν προς κάλυψιν των εξόδων των καταβλητέων κατά τας διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου.- 3. Τα ταχυδρομικά τέλη είναι εις βάρος της αποστελλούσης αρχής.

VIII. Ακροτελεύτιοι διατάξεις

Άρθρον 26.- Αι δυσχέρεια, αιπνες ήθελον τυχόν προκύψει κατά την εκτέλεσιν της συμβάσεως, θα κανονίζονται δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρον 27.- Αι Κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Γερμανίας θα πληροφορώσιν αλλήλας περί της κατά τόπους συνθέσεως των δικαστηρίων των και περί των ανωτάτων διοικητικών δικαστηρίων αυτών, ως και περί των σχετικών προς ταύτα μεταβολών.

Άρθρον 28.- Η παρούσα σύμβασις θέλει παραμείνει εν ισχύϊ και εις ην περίπτωσιν η Ελλάς προσχωρήση εις την περί πολιτικής δικονομίας σύμβασιν της Χάγης της 17 Ιουλίου 1905.

Άρθρον 29.- 1. Η παρούσα σύμβασις συνεταχθη εις την ελληνικήν και γερμανικήν γλώσσαν. Αμφότερα τα κείμενα έχουσι την αυτήν ισχύν.- 2. Η παρούσα σύμβασις θέλει κυρωθή, αι δε κυρώσεις θέλουσιν ανταλλαγή εν Βερολίνω εντός της δυνατής βραχυτέρας προθεσμίας.- 3. Η σύμβασις θέλει ισχύσει δύο μήνας μετά την ανταλλαγην των επικυρώσεων και θέλει παραμείνει εν ισχύϊ επί πέντε έτη.- 4. Εάν η σύμβασις δεν καταγγελθῆ υπ' ενός των συμβαλλομένων Κρατών εν έτος προς της λήξεως της πενταετούς ισχύος της, θα παραμείνη εν ισχύϊ μέχρι της παρελεύσεως ενός έτους από της ημέρας της καταγγελίας της υπ' ενός των δύο Κρατών.- Εγένετο εν Αθήναις, εις διπλούν εις γερμανικήν και ελληνικήν γλώσσαν, τη 11 Μαΐου 1938".

X
Νόμος 4305 της 22/30.5.1963 (ΦΕΚ, τ. Α', 78/30.5.1963): "Περι κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας Συμβάσεως «περι αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως Δικαστικών αποφάσεων. Συμβιβασμών και Δημοσίων εγγράφων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων»"

Άρθρον μόνον.- Κυρούται η εν Αθήναις την 4ην Νοεμβρίου 1961 υπογραφείσα μεταξύ των Κυβερνήσεων του Βασιλείου της Ελλάδος και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας Σύμβασις «περι αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως Δικαστικών αποφάσεων, Συμβιβασμών και Δημοσίων εγγράφων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων», ής το κείμενον έπεται εις Ελληνικόν και Γερμανικόν Πρωτότυπον.- 2. Άπασαι αι διατάξεις της ως άνω Συμβάσεως κτώνται από της δημοσιεύσεως του παρόντος ισχύον διατάξεων Νόμου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημοσίων εγγραφων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Αναγνώρισις δικαστικών αποφάσεων

Άρθρον 1.- 1. Αι επί αστικών ή εμπορικών υποθέσεων εκδοθείσαι αποφάσεις των δικαστηρίων του ενός Κράτους δια των οποίων ταύτα αποφαίνονται οριστικώς επί δικαιωμάτων των διαδίκων εν διαδικασία της αμφισβητούμενης ή της εκουσίας δικαιοδοσίας αναγνωρίζονται εις το έτερον Κράτος και αν έτι δεν είναι τελεσίδικοι. Ως αποφάσεις επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων θα θεωρούνται επίσης αι αποφάσεις, αιπνες εκδίδονται εν ποινική

1. Έναρξη ισχύος της Συμβάσεως: 18.9.1963 (βλ. ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών της 20.8.1963, ΦΕΚ, τ. Α' 131/27.8.1963).

διαδικασία επί δικαιωμάτων εξ εννόμου σχέσεως του Αστικού ή του Εμπορικού Δικαίου.- 2. Δια την αναγνώριση είναι άνευ σημασίας εάν η απόφασις ονομάζεται απόφασις, πρόξις, διαταγή εκτελέσεως ή άλλως.

Άρθρον 2.- Αι επί γαμικών ή οικογενειακών υποθέσεων εκδιδόμεναι αποφάσεις των δικαστηρίων του ενός Κράτους αναγνωρίζονται εις το έτερον Κράτος εάν οι διάδικοι είναι υπήκοοι των συμβαλλομένων μερών και είχαν την συνήθη διαμονήν των εις το Κράτος εις το οποίον εξεδόθη η απόφασις.

Άρθρον 3.- Άρνησις αναγνώρισεως επιτρέπεται μόνον: 1. Εάν αύτη αντίκειται εις την δημοσίαν τάξιν του Κράτους εν τω οποίω γίνεται επίκλησις της αποφάσεως. Τοιαύτη αντίθεσις υφίσταται και όταν η απόφασις αφορά δικαίωμα το οποίον καθ' όν χρόνον εξεδόθη η απόφασις ήτο, εις το Κράτος εις το οποίον γίνεται επίκλησις της αποφάσεως και μεταξύ των αυτών διαδικών, το αντικείμενον αποφάσεως, ήτις κατά το Δίκαιον του Κράτους τούτου, θεωρείται οριστική ή- 2. Εάν ο εναγόμενος δεν μετέσχε της διαδικασίας (δίκης): α) Εφ' όσον η κλήσις ή η εισαγωγική της διαδικασίας (δίκης) δικαστική πράξις δεν επεδόθη εις αυτόν, κατά το δικαίον του κράτους εις το οποίον εξεδόθη η απόφασις ή β) Εφ' όσον ούτος αποδείξη ότι δεν ηδυνήθη να λάβη εγκαίρως γνώσιν της κλήσεως ή της δικαστικής πράξεως ώστε να δυνηθή να μετάσχη της διαδικασίας (δίκης) ή- 3. Εάν κατά το δικαίον του Κράτους εις το οποίον γίνεται επίκλησις της αποφάσεως, τα δικαστήρια τούτου ήσαν δυνάμει νόμου αποκλειστικώς αρμόδια ή- 4. Εάν το εκδόσαν την απόφασιν δικαστήριον ήτο αρμόδιον μόνον εκ της δωσιδικίας της περιουσίας (εκ της υπάρξεως περιουσίας του εναγομένου εν τη περιφερεία του) και ο εναγόμενος είτε: α) Δεν μετέσχε της διαδικασίας (δίκης) είτε- β) Πριν απαντήση επί της ουσίας εδήλωσεν ότι μετέσχε της διαδικασίας (δίκης) μόνον ως προς την περιουσίαν την ευρισκαμένην εντός του Κράτους του εις ο εγένετο η προσφυγή δικαστηρίου.

Άρθρον 4.- 1. Δεν επιτρέπεται άρνησις αναγνώρισεως εκ μόνου του λόγου ότι το εκδόσαν την απόφασιν δικαστήριον εφήρμοσε, κατά τους κανόνες του ιδίου αυτού ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, νόμους διαφορους εκείνων, οίπνες θα ήσαν εφαρμοστέοι κατά το ιδιωτικόν διεθνές δικαίον του Κράτους εις το οποίον γίνεται επίκλησις της αποφάσεως.- 2. Επιτρέπεται εν τούτοις άρνησις

αναγνώρισεως δια τον εν τη παραγράφω 1 αναφερομενον λογον εάν η απόφασις αφορά σχέσιν οικογενειακού ή κληρονομικού δικαίου, την ικανότητα δικαίου ή δικαιοπραξίας, την νόμιμον εκπροσώπησιν ή την αφάνειαν ή την κήρυξιν του θανάτου υπήκοου του Κράτους εις το οποίον γίνεται επίκλησις της αποφάσεως, εκτός εάν αύτη θα εδικαιολογείτο και κατ' εφαρμογήν του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του Κράτους εις το οποίον γίνεται επίκλησις της αποφάσεως.

Άρθρον 5.- 1. Η εις το εν Κράτος εκδοθείσα απόφασις της οποίας γίνεται επίκλησις εις το έτερον Κράτος δέον να ερευνάται μόνον ως προς το εάν υφίσταται λόγος αρνήσεως εκ των αναφερομένων εις το άρθρον 3 ή εις το άρθρον 4 παράγραφος 2. Κατ' ουδεμίαν περιπτώσιν θα ερευνάται από απόψεως νομιμότητος (ως προς την ουσίαν).- 2. Το δικαστήριον του Κράτους εις το οποίον γίνεται επίκλησις της αποφάσεως κατά το άρθρον 2 δεσμεύεται κατά την έρευναν της αρμοδιότητος του δικαστηρίου, το οποίον εξέδωκε την απόφασιν εκ των πραγματικών και νομικών διαπιστώσεων του δικαστηρίου τούτου.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εκτελέσεις δικαστικών αποφάσεων

Άρθρον 6.- Τελεσίδικοι ή προσωρινώς εκτελεσταί δικαστικοί αποφάσεις, των οποίων επιτρέπεται η εκτέλεσις εις το Κράτος εις το οποίον αύται εξεδόθησαν και αίπνες κατά τους όρους της παρούσης Συμβάσεως δέον να αναγνωρισθώσιν εις το έτερον Κράτος, θα εκτελώνται εις το Κράτος τούτο αφού προηγουμένως κηρυχθούσιν εκτελεσταί.

Άρθρον 7.- Η κήρυξις της εκτελεστότητος και η εκτέλεσις ρυθμίζονται υπό του Δικαίου του Κράτους εις το οποίον θα γίνη η εκτέλεσις.

Άρθρον 8.- Την κήρυξιν της εκτελεστότητος δύναται να ζητήση από το αρμόδιον δικαστήριον πας όστις εις το Κράτος εις το οποίον εξεδόθη η απόφασις δύναται να αντήση εξ αυτής δικαιώματα.

Άρθρον 9.- Ο διάδικος όστις ζητεί την κήρυξιν της εκτελεστότητος οφείλει να προσαγάγη: 1. Κεκυρωμένον και δι' επισήμου

σφραγίδος εσφραγισμένον αντίγραφον του πλήρους κειμένου της αποφάσεως.- 2. Το πρωτότυπον ή κεκυρωμένον αντίγραφον του εγγράφου εξ ου προκύπτει ότι εις τον μη μετάσχοντα της διαδικασίας (δικης) διάδικον ή κλήσις ή το εισαγωγικόν της διαδικασίας (δικης) έγγραφον ή δικαστική πράξις επεδόθη κατά το άρθρον 3 αριθμός 2, στοιχείον α.- 3. Το πρωτότυπον ή κεκυρωμένον αντίγραφον του αποδεικτικού επιδόσεως ή άλλου εγγράφου, εξ ου προκύπτει ότι η απόφασις εκαινοποιήθη εις τον διάδικον κατά του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεσις.- 4. Το έγγραφον δι' ου πιστοποιείται η εξ ου προκύπτει ότι η απόφασις είναι εκτελεστή κατά το δίκαιον του Κράτους εις το οποίον αυτή εξεδόθη.- 5. Την απόδειξιν ότι ούτος παρέσχεν επιβληθείσαν εις αυτόν εγγύησιν.- 6. Μεταφρασιν των προαναφερθέντων εγγράφων εις την γλώσσαν του εις ο εγένετο η προσφυγή Δικαστηρίου, ήτις να πιστοποιήται ως ακριβής υπό διπλωματικού ή προξενικού εκπροσώπου ή υπό επισήμως διωρισμένου ή ωρκισμένου μεταφραστού ενός των δύο Κρατών.

Άρθρον 10.- 1. Εν τη αποφάσει επί της αιτήσεως προς κήρυξιν της εκτελεστότητος το εις ο η προσφυγή Δικαστήριον οφείλει να περιορίζεται εις την έρευναν εάν προσήχθησαν τα κατά το άρθρον 9 απαιτούμενα έγγραφα και υφίσταται τις εκ των εις το άρθρον 3 της Συμβάσεως κατονομαζομένων λόγων αρνήσεως. Κατ' ουδεμίαν περιπτώσιν η απόφασις της οποίας ζητείται η εκτελεστότης θα εξετάζεται από απόψεως νομιμότητος (ως προς την ουσίαν).- 2. Εάν η απόφασις η οποία ζητείται να κηρυχθή εκτελεστή δύναται εισέτι να προσβληθεί εις το Κράτος εις το οποίον εξεδόθη δι' ανακοπής ή δια τακτικού ενδίκου μέσου δύναται η διαδικασία της κηρύξεως της εκτελεστότητος να αναβληθή εάν ο αντιδικος αποδεικνύη ότι ήσκησε τοιούτον ένδικον μέσον. Εάν δεν ησκήθη εισέτι κατά της αποφάσεως τοιούτον ένδικον μέσον και δεν παρήλθεν εισέτι, κατά το δίκαιον του Κράτους εις το οποίον αυτή εξεδόθη, η προς άσκησιν αυτού τασσομένη προθεσμία, τότε το εις ο η επίκλησις Δικαστήριον δύναται να αναστείλη την επί της αιτήσεως προς κήρυξιν της εκτελεστότητος αποφασίν του και να τάξη εις τον διάδικον, εναντίον του οποίου θα πρέπει να εκτελεσθή η απόφασις, προθεσμίαν δια την άσκησιν του ενδίκου μέσου.- 3. Η επί της αιτήσεως προς κήρυξιν της εκτελεστότητος αποφασίς δέον να αναβάλληται εάν ο οφειλέτης αποδεικνύει ότι η κατ' αυτού εκτέλεσις δέον να ανασταλή και ότι ούτος εξεπλήρωσε τας προϋποθέσεις από τας οποίας εξαρτάται η αναστολή.

Άρθρον 11.- Απόφασις τις δύναται να κηρυχθή και εν μέρει εκτελεστή: 1. Όταν αυτή αφορά μίαν ή πλείονας αξιώσεις και ο επισπεύδων διάδικος ζητεί την κήρυξιν της εκτελεστότητος μόνον ως προς μέρος της αξιώσεως ή ως προς μίαν ή πνός εκ των αξιώσεων.- 2. Όταν αυτή αφορά πλείονας αξιώσεις και η αίτησις του επισπεύδοντος διαδίκου όπως κηρυχθή αυτή εκτελεστή κριθή βάσιμος μόνον ως προς μίαν ή πνός αξιώσεις.

Άρθρον 12.- Εάν η απόφασις κηρυχθή εκτελεστή το Δικαστήριον καθορίζει ταυτοχρόνως, εάν υπάρξη περιπτώσις, τα μέτρα άτινα απαιτούνται όπως προσδοθούν εις την αλλοδαπήν αποφασίν τα αυτά αποτελέσματα τα οποία αυτή θα είχεν εάν εξεδίδετο υπό των Δικαστηρίων του Κράτους εις το οποίον κηρύσσεται εκτελεστή.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Δικαστικοί Συμβιβασμοί, Διαιτητικά αποφάσεις και Δημόσια έγγραφα

Άρθρον 13.- 1. Οι δικαστικοί συμβιβασμοί εξομοιούνται προς τας τελεσιδικούς δικαστικές αποφάσεις.- 2. Ο επισπεύδων διάδικος οφείλει να επισυνάψη εις την αίτησιν προς κήρυξιν της εκτελεστότητος κεκυρωμένον αντίγραφον φέρον την επίσημον σφραγίδα και τον τύπον της εκτελέσεως, ως και μετάφρασιν, ανταποκρινομένην εις τας απαιτήσεις του άρθρου 9, αριθμός 6.

Άρθρον 14.- 1. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαιτητικών αποφάσεων διεπεται υπό των μεταξύ των δύο συμβαλλομένων Κρατών εκάστοτε εν ισχύϊ πολυμερών ή διμερών Συμφωνιών.- 2. Συμβιβασμοί συναπτόμενοι ενώπιον διαιτητικού Δικαστηρίου εξομοιούνται προς διαιτητικές αποφάσεις.

Άρθρον 15.- 1. Δημόσια έγγραφα άτινα συντάγησαν εις το εν Κράτος και είναι εις αυτό εκτελεστά, εκτελούνται εις το έτερον Κράτος ως τελεσιδικοί δικαστικοί αποφάσεις. Εις τα έγγραφα ταύτα ανήκουν ίδια δικαστικά ή συμβολαιογραφικά έγγραφα και επί υποθέσεων διατροφής υπό διοικητικής αρχής (JUGENDAMT) καταχωριζόμενα δηλώσεις αναλήψεως υποχρεώσεων και συμβιβασμοί.- 2. Ο επισπεύδων διάδικος οφείλει να επισυνάψη εις την αίτησιν προς κήρυξιν της εκτελεστότητος κεκυρωμένον αντίγραφον του δημοσίου εγγράφου φέρον την επίσημον σφραγίδα και τον τύπον της εκτελέσεως, ως και μετάφρασιν ανταποκρινομένην εις τας